

2

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, dnia 5 stycznia 1952 r.

B21/j 15/80

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34470

Kl. 40 g, 16/01

Tadeusz Baudouin de Courtenay
(Warszawa, Polska)

7g, 15/29

Elektromagnetyczny przypór nitowniczy

Udzielono z mocą od dnia 12 lipca 1948 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy elektromagnetycznego przyporu nitowniczego, ułatwiającego i przyspieszającego nitowanie.

Przypór według wynalazku przedstawiony jest schematycznie tytułem przykładu na załączonym rysunku w przekroju pionowym.

Przypór w myśl wynalazku utworzony jest z elektromagnesu 1 o dowolnym kształcie, w którego biegunie przewidziana jest wnęka do umieszczenia zagłównika 2, który ustawia się na łbie podtrzymywanego nitu 3 i przyciskany jest do konstrukcji przy pomocy sił elektromagnetycznych, powstających w elektromagnecie po włączeniu prądu do uzwojenia 4, co skutecznia się najlepiej za pomocą dowolnego rodzaju przełącznika 5, umieszczonego najkorzystniej na uchwycie 6 przyporu. Po zanitowaniu łba nitu prąd wyłącza się i przypór przenosi się na następny nit.

W celu należytego dociskania zagłównika do łba nitu urządzenie według wynalazku jest zaopatrzone w sprężynę zwojową 7. Napięcie

tej sprężyny dobiera się w ten sposób, aby dolna krawędź zagłównika 2 po ustawieniu go za pomocą nakrętki 8 wysięgała około 2 — 3 mm ponad dolną płaszczyznę elektromagnesu 1.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przypór nitowniczy, zawierający sprężynę zwojową służącą do przyciskania zagłównika do łba nitu, znamienny tym, że jest zaopatrzony w elektromagnes (1) do podtrzymywania nitu podczas wykonania łba, przy czym zagłównik umieszczony jest wewnątrz elektromagnesu,
2. Przypór według zastrz. 1, znamienny tym, że elektromagnes jest zaopatrzony w dowolnego rodzaju wyłącznik (5) umieszczony najkorzystniej na uchwycie (6) przyporu.

Tadeusz Baudouin de Courtenay

Zastępca: inż. W. Zakrzewski
rzecznik patentowy

